

BULLETIN

VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

VRAGENUURTJE VAN 2017

2017/013	App “Voor ik het vergeet” – Dementie (2)	05/2017
2017/014	Hulpverlening aan zelfstandigen	05/2017
2017/015	Autonomie van het OCMW	05/2017

**2017/013 App "Voor ik het vergeet" -
Dementie (2)**

Mevrouw Els Roegiers , OCMW-raadslid

Praten met een dementerende over wat te doen bij zijn of haar levenseinde. Dat is voor niemand een makkelijke zaak.

In het kader van de projectoproep 'vroeger nadenken over later' van de Koning Boudewijnstichting diende het woonzorgcentrum De Ruyschaert (Marke) een project in voor de ontwikkeling van de app 'Voor ik het vergeet'.

Voor dit initiatief ontving De Ruyschaert intussen de Vlaamse prijs 'Passie voor Palliatieve Zorg'.

De app laat toe om op een laagdrempelige manier te communiceren met dementerende personen. Dit digitale hulpmiddel wordt door het woonzorgcentrum gebruikt tijdens vroegtijdige zorgplanningsgesprekken, waarbij - met toestemming van de familie - het personeel de toekomstige zorg met bewoners bespreekt.

In november 2016 startte aan de universiteit van Antwerpen een masterproef waardoor een aantal woonzorgcentra de app zullen testen.

In oktober 2016 stelde onze fractie voor om OCMW Gent te laten deelnemen aan deze testfase. U deelde toen mee dat de woonzorgcentra De Vijvers en De Zonnebloem deze app zouden gebruiken.

Onze fractie wenst een antwoord op de volgende vragen:

- Wat is de stand van zaken met betrekking tot het gebruik van de app 'Voor ik het vergeet' in de woonzorgcentra De Vijvers en De Zonnebloem?
- Hoe ervaren het personeel en de bewoners het gebruik van deze app?
- Wat is volgens u de meerwaarde van deze app? En welke aandachtspunten mogen niet uit het oog worden verloren?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geacht raadslid
Beste Els,

Wat betreft de stand van zaken met betrekking tot het gebruik van de app 'Voor ik het vergeet' in de woonzorgcentra De Vijvers en De Zonnebloem kan ik u meedelen dat in deze woonzorgcentra men de klemtoon legt op het meer en beter begeleiden van het groeiend aantal bewoners met een dementieel beeld.

Vanuit deze visie was woonzorgcentrum Zonnebloem reeds eind 2015 betrokken bij de eerste testfase van deze app.

Na tests op de beschermde afdeling werden opmerkingen doorgegeven aan de ontwikkelaars (zowel inhoudelijk als naar look & feel - userinterface).

Op 1 juli 2016 werd de vernieuwde versie 2.0 gelanceerd en op 6 oktober 2016 werd de app bekendgemaakt aan het grotere publiek.

Als oorspronkelijke tester kan ons wzc Zonnebloem de app nog kosteloos blijven gebruiken tot 31 december 2017.

De app is vandaag nog niet volledig geïmplementeerd. Zo werkt bijvoorbeeld de app nog niet op laptops en de invoer van de vragen en de bijhorende foto's is ook arbeidsintensief voor het personeel.

Over het algemeen vindt het personeel het een handige tool om iets gemakkelijker te communiceren over bepaalde moeilijkere thema's. Daarenboven vindt men dat de app zeer mooi is opgebouwd waardoor heel wat verschillende facetten aan bod komen.

Het gesprek start met laagdrempelige thema's bijvoorbeeld rond sociale contacten, eetgewoontes en zo... om daarna over te gaan naar slaapgedrag, pijn, een uiteindelijk te komen bij de wensen rond het levenseinde. De app wordt ook als een instrument gezien die men kan gebruiken als communicatiemiddel bijvoorbeeld bij intakegesprekken, reminiscentiegesprekken, opnamegesprekken, ...

Mensen ervaren dat de filmfragmenten, die ontstaan uit gebruik van de app, familieleden kunnen helpen om de uiteindelijke keuzes te maken rond de zorg en het levenseinde van hun moeder/vader/partner/...

Aangezien het hier voornamelijk gaat om mensen die omwille van hun dementieel beeld cognitief niet meer adequaat kunnen keuzes maken, komt het beslissingsrecht rond de zorgplanning automatisch op de schouders van de familieleden terecht.

Het spreekt voor zich dat het als familielid niet altijd evident is om op dat vlak knopen door te hakken, de mening van de bewoner zelf blijft zo steeds – ongeacht zijn eventuele wilsonbekwaamheid - uitermate belangrijk.

Ook de betrokken huisartsen uiten hun tevredenheid hierover.

De app is op dit moment nog minder ingezet dan we zouden wensen. Dit door het arbeidsintensieve karakter. We streven er in de toekomst naar een nog hoger percentage bewoners te bereiken met deze app.

Woordelijk verslag van het debat

De heer voorzitter:

Goede avond allemaal, ik stel voor dat we starten.

Ik wil graag het woord geven aan collega Els Roegiers over een app "Voor ik het vergeet" voor mensen met dementie.

Mevrouw Roegiers:

Dank u wel voorzitter. Praten met een dementerende over wat te doen bij zijn of haar levenseinde. Dat is voor niemand een makkelijke zaak. In het kader van de projectoproep 'vroeger nadenken over later' van de Koning Boudewijnstichting diende het woonzorgcentrum De Ruyschaert (Marke) een project in voor de ontwikkeling van de app 'Voor ik het vergeet'. Voor dit initiatief ontving De Ruyschaert intussen de Vlaamse prijs 'Passie voor Palliatieve Zorg'. De app laat toe om op een laagdrempelige manier te communiceren met dementerende personen. Dit digitale hulpmiddel wordt door het woonzorgcentrum gebruikt tijdens vroegtijdige zorgplanningsgesprekken, waarbij - met toestemming van de familie - het personeel de toekomstige zorg met bewoners bespreekt. In november 2016 startte aan de universiteit van Antwerpen een masterproef waardoor een aantal woonzorgcentra de app zullen testen. In oktober 2016 stelde onze fractie voor om OCMW Gent te laten deelnemen aan deze testfase. U deelde toen mee dat de woonzorgcentra De Vijvers en De Zonnebloem deze app zouden gebruiken.

Onze fractie wenst een antwoord op de volgende vragen. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het gebruik van de app 'Voor ik het vergeet' in de woonzorgcentra De Vijvers en De Zonnebloem? Hoe ervaren het personeel en de bewoners het gebruik van deze app? Wat is volgens u de meerwaarde van deze app? En welke aandachtspunten mogen niet uit het oog worden verloren? Ik dank u alvast voor uw antwoord.

De heer voorzitter:

Ja, dank u wel collega. Wat betreft de stand van zaken met betrekking tot het gebruik van de app 'Voor ik het vergeet' in de woonzorgcentra De Vijvers en De Zonnebloem kan ik u mededelen dat in deze woonzorgcentra men de klemtoon legt op het meer en beter begeleiden van het groeiend aantal bewoners met een dementieel beeld.

Vanuit deze visie was woonzorgcentrum Zonnebloem reeds eind 2015

betrokken bij de eerste testfase van deze app. Na tests op de beschermde afdeling (dus een afdeling voor mensen met dementie) werden opmerkingen doorgegeven aan de ontwikkelaars (zowel inhoudelijk als naar look & feel - userinterface). Op 1 juli 2016 werd de vernieuwde versie 2.0 gelanceerd en op 6 oktober 2016 werd de app bekendgemaakt aan het grotere publiek.

Als oorspronkelijke tester kan ons wzc Zonnebloem de app nog kosteloos blijven gebruiken tot 31 december 2017.

De app is vandaag nog niet volledig geïmplementeerd. Zo werkt bijvoorbeeld de app nog niet op laptops en de invoer van de vragen en de bijhorende foto's is ook arbeidsintensief voor het personeel. Over het algemeen vindt het personeel het een handige tool om iets gemakkelijker te communiceren over bepaalde moeilijkere thema's. Daarenboven vindt men dat de app zeer mooi is opgebouwd waardoor heel wat verschillende facetten aan bod komen en kunnen komen. Het gesprek start met laagdrempelige thema's bijvoorbeeld rond sociale contacten, eetgewoontes enzovoort om daarna over te gaan naar slaappgedrag, pijn, een uiteindelijk te komen bij de wensen rond het levenseinde. Dus heel mooi opgebouwd. De app wordt ook als een instrument gezien die men kan gebruiken als communicatiemiddel bijvoorbeeld bij intakegesprekken, reminiscentiegesprekken en ook opnamegesprekken. Mensen ervaren dat de filmfragmenten, die ontstaan uit gebruik van de app, familieleden kunnen helpen om de uiteindelijke keuzes te maken rond de zorg en het levenseinde van hun moeder/vader of partner. Aangezien het hier voornamelijk gaat om mensen die omwille van hun dementieel beeld cognitief niet meer adequaat kunnen keuzes maken, komt het beslissingsrecht rond de zorgplanning automatisch op de schouders van de familieleden terecht.

Het spreekt voor zich dat het als familielid niet altijd evident is om op dat vlak knopen door te hakken, de mening van de bewoner zelf blijft zo steeds – ongeacht zijn eventuele wilsonbekwaamheid - uitermate belangrijk. Ook de betrokken huisartsen uiten hun tevredenheid hierover. De app is op dit moment nog minder ingezet dan we zouden wensen. Dit door het arbeidsintensieve karakter. We streven er in de toekomst naar een nog hoger percentage bewoners te bereiken met deze app. Dus in ieder geval ... het is een instrument, het is iets met potentie. Het is iets dat nog verder moet verfijnd worden, iets dat minder arbeidsintensief moet gemaakt worden maar zeker een instrument, een app die toekomstgericht is en waar we globaal genomen positief op kunnen reageren.

2017/014 Hulpverlening aan zelfstandigen

De heer Pascal Verbeke , OCMW-raadslid

Geachte voorzitter

Het OCMW van Gent kreeg de laatste jaren, steeds meer (hulp)vragen van zelfstandigen. Niet alleen aanvragen voor financiële hulp, maar ook vragen om inlichtingen of doorverwijzingen. Hoewel het OCMW van Gent iedereen die hulp vraagt gelijk behandelt, kunnen we niet ontkennen dat dit een andere categorie van hulpvragers is. Verschillende achtergrond dus, gelijke vraag tot hulp.

In september van vorig jaar keurde deze raad een besluit goed die een grote kentering betekende: voortaan kunnen maatschappelijk werkers op een eenvoudige manier antwoorden op allerlei vragen, die zij krijgen van zelfstandigen. Ook het doorverwijzen kan nu een pak efficiënter.

Graag had ik van u vernomen voorzitter hoe dit nu loopt?

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geacht raadslid
Beste Pascal

Het is inderdaad zo dat het OCMW een kader uitwerkte rond hulpverlening aan zelfstandigen.

Dit kader maakt een onderscheid tussen hulpverlening aan ondernemers die zich in staat van discontinuïteit bevinden, aan wie het advies wordt gegeven om hun onderneming stop te zetten, en ondernemers waarvan de continuïteit bedreigd is, aan wie onder bepaalde voorwaarden en voor een beperkte periode leefloon kan worden verleend. Op die manier kunnen zij een doorstart maken.

Door dit kader is er een duidelijke, objectieve richtlijn voor de maatschappelijk werkers en de onthaalmedewerkers voor hulpverlening naar deze specifieke hulpvraag. De duidelijke boodschap dat alle aanvragen van ondernemers door het onthaal opgenomen worden, is veel makkelijker werkbaar dan het vroegere standpunt waarbij de deur veel minder wijd open stond.

Ook de ondersteuning door Dyzo en de juridische dienst en de mogelijkheid van casusbehandeling in de werkgroep zelfstandigen worden als een duidelijke meerwaarde beschouwd.

Wel is er de vaststelling dat we met dit nieuwe kader op dit moment nog niet alle ondernemers bereiken. Zij komen immers pas naar het OCMW als de nood al zeer hoog is en het water hen echt aan de lippen staat. Het lijkt erop dat ondernemingen pas een aanvraag doen als ze zich reeds in staat van discontinuïteit bevinden. De werkgroep zelfstandigen bekijkt momenteel via welke actoren we de doelgroep van ondernemers die nog een doorstart kunnen maken, beter kunnen bereiken.

Op dit moment kunnen we nog geen cijfers geven over hoeveel zelfstandigen momenteel enige vorm van steun krijgen. Er wordt wel al geregistreerd of een cliënt zelfstandig is op het moment van de instroom. Het instrument om deze registratie te ontsluiten is momenteel echter nog volop in ontwikkeling. De bedoeling is dat er een "kubus" wordt gebouwd, die de koppeling maakt tussen de "instroom" en de aard van de verleende steun.

Woordelijk verslag van het debat

De heer voorzitter:

Ik geef het woord aan Pascal Verbeke in verband met hulpverlening aan zelfstandigen.

De heer Verbeke:

Dank u voorzitter. Het OCMW van Gent kreeg de laatste jaren, steeds meer (hulp)vragen van zelfstandigen. Niet alleen aanvragen voor financiële hulp, maar ook vragen om inlichtingen of doorverwijzingen. Hoewel het OCMW van Gent iedereen die hulp vraagt gelijk behandelt, kunnen we niet ontkennen dat dit een andere categorie van hulpvragers is. Verschillende achtergrond dus, gelijke vraag tot hulp. In september van vorig jaar keurde deze raad een besluit goed die een grote kentering betekende: voortaan kunnen maatschappelijk werkers op een eenvoudige manier antwoorden op allerlei vragen, die zij krijgen van zelfstandigen. Ook het doorverwijzen kan nu een pak efficiënter. Graag had ik van u vernomen voorzitter hoe dit project thans loopt?

De heer voorzitter:

Bedankt collega. Het is inderdaad zo dat het OCMW een kader uitwerkte rond hulpverlening aan zelfstandigen. We hebben dat hier ook allemaal gedaan. Dit kader maakt een onderscheid tussen hulpverlening aan ondernemers die zich in staat van discontinuïteit bevinden, aan wie het advies wordt gegeven om hun onderneming stop te zetten, en ondernemers waarvan de continuïteit bedreigd is, aan wie onder bepaalde voorwaarden en voor een beperkte periode leefloon kan worden verleend.

Op die manier kunnen zij een doorstart maken. Door dit kader is er een duidelijke, objectieve richtlijn voor de maatschappelijk werkers en de onthaalmedewerkers voor hulpverlening naar deze specifieke hulpvraag. De duidelijke boodschap dat alle aanvragen van ondernemers door het onthaal opgenomen worden, is veel makkelijker werkbaar dan het vroegere standpunt waarbij de deur veel minder wijd open stond voor deze doelgroep. Ook de ondersteuning door Dyzo en de juridische dienst en de mogelijkheid van casusbehandeling in de werkgroep zelfstandigen worden als een duidelijke meerwaarde beschouwd. Wel is er de vaststelling dat we met dit nieuwe kader op dit moment nog niet alle ondernemers bereiken die in moeilijkheden geraken. Zij komen immers pas naar het OCMW als de nood al zeer hoog is en het water hen echt aan de lippen staat. Het lijkt erop dat ondernemingen pas een aanvraag doen als ze zich reeds in staat van discontinuïteit bevinden. Dus eigenlijk te laat. De werkgroep zelfstandigen bekijkt momenteel via welke actoren we de doelgroep van ondernemers die nog een doorstart kunnen maken, beter kunnen bereiken. Op dit moment kunnen we nog geen cijfers geven over hoeveel zelfstandigen momenteel enige vorm van steun krijgen. Er wordt wel al geregistreerd of een cliënt zelfstandig is op het moment van de instroom. Het instrument om deze registratie te ontsluiten, is momenteel echter nog volop in ontwikkeling. De bedoeling is dat er een "kubus" – dat is eigenlijk een systeem van allemaal cijfers die je dikwijls ook krijgt om zo een kubus te ontwikkelen of te bouwen - die de koppeling maakt tussen de "instroom" en de aard van de verleende steun zodanig dat we in de toekomst ook heel duidelijk kunnen meegeven welke soort steun bij welke doelgroep kan gegeven worden. Maar op dit moment zou dat streepjes zetten zijn en dat vonden we nu ook niet mogelijk om u daar nu een antwoord op te geven. Concreet, het kader wordt positief ervaren maar we moeten de mensen overtuigen om sneller de stap te zetten naar het OCMW zodanig dat het OCMW de mensen kan helpen om een doorstart te maken en dat ze niet te lang wachten totdat het alleen maar te laat is.

2017/015 Autonomie van het OCMW

Mevrouw Evita Willaert , OCMW-raadslid

Beste voorzitter,

Eind april stonden de OCMW's plots erg in de kijker. Wat begon als een debat rond het al dan niet verplichten van OCMW's tot het vragen van een tussenkomst van de kinderen bij financiële hulp in een woonzorgcentrum, groeide al snel uit tot een groter debat over de verschillen in financiële hulpverlening tussen de verschillende OCMW's.

Graag sta ik even stil bij de reden waarom deze extra financiële tussenkomsten vanuit het OCMW worden voorzien. Of het nu gaat over een tussenkomst in een tandprothese, waarbij we tekorten in onze sociale zekerheid opvangen als het gaat om het betaalbaar houden van grote en noodzakelijke tandheelkundige ingrepen voor mensen die financieel minder sterk staan. Of het nu gaat over de tussenkomsten voor woonzorgcentra waarbij we in Gent bewust geen bijdrage vragen aan de kinderen. Of het nu gaat over onze eigen aanvullende financiële hulpverlening waarmee we wetenschappelijk onderzoek gebruiken om te berekenen wat een bepaalde Gentse gezinssituatie nodig heeft om een menswaardig bestaan te leiden. Het verschil tussen het leefloon en het referentiebudget, rekening houdend met de spanningsvelden van het minimuminkomen, leggen we op

Voor alle duidelijkheid, ons systeem van Aanvullende Financiële Hulpverlening blijft enkel nodig omdat het leefloon te laag is om een menswaardig bestaan te garanderen. Deze raad kaartte dit probleem reeds in 2010 en 2014 aan doormiddel van een motie gericht aan de desbetreffende minister.

U zegt wel eens, voorzitter, dat wij die tussenkomsten moeten doen 'uit verzet', omdat de bovenlokale overheden hun verantwoordelijkheid niet (voldoende) nemen. Na de hetze in de media zijn onze vragen dus:

- Zullen wij zolang de bovenlokale overheid niet doet wat moet, wij deze tussenkomsten blijven doen?
- Wat is uw kijk op de autonomie van OCMW's in deze?

Alvast bedankt voor uw antwoord.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geacht raadslid,

Beste Evita,

Eerst en vooral stel ik samen met u vast dat het structurele probleem een tekort aan middelen is. Dit diept verder de armoede uit. Het inkomen via leefloon is te laag, waardoor heel wat mensen niet meer in hun basisbehoeften kunnen voorzien wanneer er bijvoorbeeld nood is aan een bril of tandprothese, bij geboorte van een kind, extra schoolkosten, afrekening energiefacturen, indexering van de huishuur, enz...

De hogere overheden zouden hiermee rekening kunnen houden in hun financiering. Stond ook in alle partijprogramma's.

Daarnaast heeft de lokale overheid ook autonomie om zijn eigen lokaal sociaal beleid vorm te geven. Deze autonomie is erg belangrijk omdat de sociale noden in iedere stad of gemeente kunnen verschillen. Deze autonomie waarborgt dat de lokale overheden de tools krijgen om op maat een antwoord te geven aan die noden en hierover een eigen gemeentelijk beleid uit te stippelen. Om eigen accenten te leggen.

Wel krijg je dan situaties dat je in de ene gemeente een andere sociale dienstverlening krijgt dan in andere gemeente.

Anderzijds kan het ook niet de bedoeling zijn om onder-financiering van de hogere overheden lokaal te laten bijpassen.

In Gent staat armoedebestrijding en bestrijden van sociale ongelijkheid hoog op de agenda. Dat betekent dat het OCMW van Gent ervoor kiest om financiële ruimte te voorzien om mensen extra te ondersteunen, vanuit de duidelijke visie dat je mensen de nodige kansen en zuurstof moet geven om stappen vooruit te zetten en daardoor onafhankelijk van steun te maken.

Met aanvullende financiële hulp hebben hier die duidelijke keuze ook gemaakt. En we zullen dat in de toekomst blijven doen.

Ook het niet terugvorderen van tussenkomsten woonzorgcentra aan de kinderen is een duidelijke keuze. Het aantal mensen waarvoor we als OCMW tussenkomen is beperkt. Terugvorderen zorgt voor een administratieve kost voor het OCMW, en daarnaast ook dikwijls voor veel onnodige extra familiale ruzies en spanningen. Heel wat ouderen hebben ook enorme schroom om geld te 'vragen' aan hun kinderen.

Ik pleit in deze dan ook dat de hogere overheid werk maakt van een maximumfactuur, waardoor de kostprijs van een woonzorgcentra nooit hoger kan zijn dan het inkomen/ pensioen van de senior. Want een verblijf in een woonzorgcentra moet betaalbaar zijn voor iedereen.

Woordelijk verslag van het debat

De heer Rudy Coddens, voorzitter

We hebben een laatste vraag van collega Evita Willaert in verband met de autonomie van het OCMW. Collega a.u.b.

Mevrouw Evita Willaert, OCMW-raadslid

Dank u wel voorzitter, collega's

Eind april stonden de OCMW's plots erg in de kijker. Wat begon als een debat rond het al dan niet verplichten van OCMW's tot het vragen van een tussenkomst van de kinderen bij financiële hulp in een woonzorgcentrum, groeide al snel uit tot een groter debat over de verschillen in financiële hulpverlening tussen de verschillende OCMW's.

Graag sta ik daarom eventjes stil bij de reden waarom deze extra financiële tussenkomsten vanuit het OCMW worden voorzien. Of het nu gaat over een tussenkomst in een tandprothese, waarbij we tekorten in onze sociale zekerheid opvangen als het gaat om het betaalbaar houden van grote en noodzakelijke tandheelkundige ingrepen voor mensen die financieel minder sterk staan. Of het nu gaat over de tussenkomsten voor woonzorgcentra waarbij we in Gent bewust geen bijdrage vragen aan de kinderen. Of het nu gaat over onze eigen aanvullende financiële hulpverlening waarmee we wetenschappelijk onderzoek gebruiken om te berekenen wat een bepaalde Gentse gezinssituatie nodig heeft om een menswaardig bestaan te leiden. Het verschil tussen het leefloon en het referentiebudget, rekening houdend met de spanningsvelden van het minimuminkomen, die leggen we op. Voor alle duidelijkheid, ons systeem van Aanvullende Financiële Hulpverlening blijft enkel nodig omdat het leefloon te laag is om een menswaardig bestaan te garanderen. Deze raad kaartte dit probleem reeds in 2010 en 2014 aan doormiddel van een motie gericht aan de desbetreffende minister.

U zegt wel eens, voorzitter, dat wij die tussenkomsten moeten doen 'uit verzet', omdat de bovenlokale overheden hun verantwoordelijkheid niet (voldoende) nemen. Na de hetze in de media zijn onze vragen dus:

- Zullen wij zolang de bovenlokale overheid niet doet wat moet, wij deze tussenkomsten blijven doen?*
- Wat is uw kijk, breder, op de autonomie van OCMW's in deze?*

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Goed, dank u wel collega.

Het is inderdaad correct wat u stelt, dat het structurele probleem van armoede, dat dit begint met een tekort aan financiële middelen en dat uiteindelijk ook op die manier de armoede verder uitgediept wordt. Het inkomen via leefloon is veel te weinig, we weten dat allemaal en zolang we

de mensen geen basisinkomsten kunnen geven die ervoor zorgt dat men voor zijn eigen kan instaan, dan gaan we bijkomende maatregelen moeten nemen. Ik denk dat dit noodzakelijk is. Er zijn voldoende zaken die daarop wijzen. Mensen die bijvoorbeeld een bril of tandprothese, bij geboorte van een kind, extra schoolkosten, afrekening energiefacturen, indexering van de huishuur, enz...

Het is zo dat de hogere overheden hiermee rekening zouden moeten houden. Dat is een vraag van vele mensen. We hebben gezien dat dit in alle partijprogramma's stond, om daarnaar te evolueren. Alleen merken we dat dit heel heel traag gaat. En dat er nog een grote afstand is af te leggen om tot de Europese grenzen te komen dat mensen niet in armoede moeten leven.

Het is wel goed dat de lokale overheid toch over een autonomie beschikt om vooral in te spelen op die echt lokale noden, de noden die we hier in een grote stad hebben. En we zijn daar niet alleen in. Dat is anders dan bijvoorbeeld in een kleine gemeente. In die zin ben ik toch wel een grote voorstander van die autonomie. Ik denk dat het goed is dat een gemeentelijk beleid, de lokale overheid ook eigen accenten kan leggen. Langs de andere kant moeten we ook zeggen dat het soms wel raar is in sommige situaties, dat het afhankelijk is van waar dat je woont, welke extra rechten dat je krijgt of welke extra inkomsten dat je krijgt. Maar dat is het andere gegeven. Mocht het hoog genoeg zijn voor iedereen dan was dat niet nodig. Maar ik vind het goed dat wij kunnen bijpassen en dat we eigen accenten kunnen leggen om die armoede te bestrijden. In die zin denk ik dat het goed is dat we dat blijven doen. De aanvullende financiële hulp is daar een heel duidelijk voorbeeld van en zien we ook dat we daar het verschil kunnen maken. Dat zal ook straks aan bod komen in de resultaten die we hebben geboekt in 2016. Ook daar zien we dat we echt mee het verschil kunnen maken en dat we ook ons eigen accenten kunnen leggen, bijvoorbeeld hier, heel specifiek, rond de mensen met kinderen. Ook denk ik dat het een bewuste keuze is, al vele jaren hier, om bijvoorbeeld in woonzorgcentra niet terug te vorderen, weten dat er nu andere voorstellen zijn gedaan. We hebben dat ook bewust gedaan. We denken ook dat dit een goede keuze is, vooral omdat het terugvorderen van betalingen in een woonzorgcentra, dat dit zorgt voor grote miserie tussen families. Dat dit ook families zijn die het ook al niet gemakkelijk hebben en dat het ook een stuk de mensen weerhoudt de noodzakelijke zorg aan te vragen. Daarenboven dat het ook nog een grote kost is om het deeltje dat we kunnen recupereren, te laten recupereren. In die zin ben ik grote voorstander dat die autonomie kan blijven bestaan op alle vlakken en dat we die accenten kunnen blijven leggen. Maar we blijven terzelfdertijd een grote voorstander, van in dit geval twee zaken. Dat de mensen hun vervangingsinkomen hoog genoeg is? Eén. En ten tweede, dat de mensen een hoog genoeg inkomen zouden hebben zodanig dat ze ook hun facturen in een woonzorgcentrum zelfstandig zouden kunnen betalen of, dat is dan een partijstandpunt van SP.a, dat er een maximumfactuur is binnen een woonzorgcentrum. Ik denk dat daar een oplossing moet gevonden worden, want anders ga je blijven bepaalde discussies krijgen.